

பொருநராற்றுப்படையில் வாழ்வியல் கூறுகள்

Biological elements in Porunaratruppadaï

தீலகவதி. அ. முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641 006

Thilagavathi.A., Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Sri Ramakrishna College of Arts and Science,
Coimbatore – 641 006

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3265-5629>

பிரேம் குமார். ரா. தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும்
அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641 006

Prem Kumar R., Department of Tamil, Sri Ramakrishna College of Arts and Science,
Coimbatore – 641 006

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3265-5629>

DOI: [10.5281/zenodo.14719993](https://doi.org/10.5281/zenodo.14719993)

Abstract

Sanga literature is referred to as Pattu Thogai. In this, Pattu means ten literature and Thogai means eightfold. A large part of the Pattupatt is composed of Aarthupadaï texts. In these books, the poets explain about the kings, their hospitality, the food and clothing of the citizens, and the elements of life through people like Panar, Virali, Porunan etc. Aartupadaï literature is a time-piece that explains the various phases of the life of artists like Panar, Virali, Prativana, etc. Porunan's life in a state of poverty with his neighbors, Karikaal Peruvalathan's love for artists like Porunan, the richness of the river Cauvery, the mind-blowing amount of land resources, and the fact that women composed music and sang songs can be known through Porunaratruppadaï. When Porunan and his entourage were traveling in the land of milk, the milky water was enough to make them faint if they met the people on the way. The high morals of the ancient people were that others like them should also get all the riches they got. This article shows that the people of that time lived a long life in poverty.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியத்தினைப் பாட்டு, தொகை என்று குறிப்பிடுகிறோம். இதில் பாட்டு என்பது பத்துப்பாட்டையும், தொகை என்பது எட்டுத்தொகையையும் குறிக்கும். பத்துப்பாட்டில் பெரும் பகுதி ஆற்றுப்படை நூல்களாக அமைந்துள்ளது. இந்த ஆற்றுப்படை நூல்களில் பாணர், விறலி, பொருநன் போன்றவர்களின் வாயிலாக மன்னர்கள் பற்றியும், அவர்களின் விருந்தோம்பல் தன்மை பற்றியும், குடிமக்களின் உணவு உடை இருப்பிடம் பற்றியும், உயிரினக் கூறுகள் பற்றியும் புலவர்கள் விளக்கிக் காட்டுகின்றனர்.

பாணர், விறலி, பொருநன் போன்ற கலைஞர்களின் வாழ்வியலைப் பல்வேறு படிநிலைகளாக விளக்கும் ஒரு காலக்கண்ணாடியாக அமைவது ஆற்றுப்படை இலக்கியம். வறுமை நிலையில் வாழ்ந்த பொருநன் தன் சுற்றத்தாருடன் வாழ்ந்த சூழல் பற்றியும், கரிகால் பெருவளத்தான் பொருநன் போன்ற கலைஞர்களுடன் கொண்ட அன்பையும், காவிரி ஆற்றின் செழுமையையும், திணை மயக்கம் கொள்ளும் அளவிலான நில வளங்களையும், பெண்கள் இசையமைத்துப் பாடியுள்ளனர் என்பதையும், பொருநராற்றுப்படை வழி அறியலாம்.

பொருநன் தன் சுற்றத்தாரோடு பாலை நிலத்தில் பயணம் மேற்கொள்ளும் போது வழியே ஆரலைக் கள்வர்கள் எதிர்ப்பட்டால் அவர்களை மதிமயக்கம் கொள்ளச் செய்யும் அளவினதாக பாலை யாழ் இருந்துள்ளது. தான் பெற்ற பெருவளங்கள் அனைத்தையும் தன்னைப் போன்ற பிறரும் பெற வேண்டும் என்பதே பண்டைத்தமிழரின் உயரிய வாழ்வியல் நெறியாக இருந்துள்ளது. வறுமையிலும் செம்மாந்த வாழ்வை வாழ்ந்தவர்கள் அக்கால மக்கள் என்பதை உணர்த்துவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords: Karikalan, Porunar, Sanga Ilakkiyam, Biologocal, Yazh, Marudham Land, கரிகாலன், பொருநர், சங்க இலக்கியம், வாழ்வியல், யாழ், மருத நிலம்.

முன்னுரை

ஆற்றுப்படை இலக்கியம் என்பது வேறு எந்த மொழி இலக்கியங்களிலும் இல்லாத ஒன்று. ஆற்றுப்படுத்தல் என்பதை சங்க அக நூல்களிலும் காண முடிகிறது. தோழியானவள் தலைவியையும், தலைவனையும் ஆற்றுப்படுத்தும் விதமாகவும், செவிலித்தாய் நற்றாயை ஆற்றப்படுத்தும் விதமாகவும் ஆற்றுப்படைகள் அமைகிறது. புற நூல்களான புறநானூறு, பதிற்றுப்பத்து போன்ற புற நூல்களில் சிறு பாடல்களாக ஆற்றுப்படுத்தலைக் காண முடியும். அதுவே பத்துப்பாட்டு பாடல்களில் ஆற்றுப்படைகள் பல நூறு வரிகளை கொண்டதாக அமைவதற்கு காரணமாகியுள்ளது.

தமிழர்களின் பண்பாடு, உணவுப் பழக்கவழக்கம், மரபு, அறிவுப் பெருக்கம், ஆட்சி அமைப்பு, போன்றவற்றை ஆற்றுப்படை நூல்கள் வாயிலாக உணர முடியும். அந்த வகையில் சோழ நாட்டின் மன்னனாக இருந்த கரிகால் பெருவளத்தானின் பண்பட்ட அறிவு, பழக்க வழக்கம், ஆட்சி அமைப்பு, மற்றும் பொருநர்கள் விருந்தோம்பலாக நின்றபோது அவனது விருந்தோம்பல் பண்பு, பொருநர்களின் வறுமை நிலை, கரிகாலனைச் சந்தித்த பின்னர், பொருநரின் செல்வநிலை போன்றவற்றை அழகுற முடத்தாமக் கண்ணியார் விளக்கி அமைத்த பொருநராற்றுப்படை மூலமாக பொருநனின் வாழ்வியலைச் சுட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

பொருநர் சொல் விளக்கம்

புகழ்ந்து பாடுவோருக்குப் பொருநன் என்று பெயர். பொருநர் என்ற சொல்லை பொரு+ந்+அர் என்று பிரித்தல் வேண்டும். பொருதல் என்றால் போர் செய்தல், ஒப்பாக இருத்தல் என்பது பொருள். பொருநன் என்ற சொல்லுக்குப் படைவீரன், உவமைக்கப்படுபவன், கூத்தன், நடிகன் எனப் பல பொருட்கள் உண்டு. இங்கு பாடி நடிக்கின்ற பொருநனைக் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பாட்டில் கூறப்பெறும் பொருநன் தடாரி பறை கொட்டிப் போர்க்களம் பாடுவான்.

பாட்டுடைத் தலைவனும் புலவரும்

பொருநராற்றுப்படையின் பாட்டுடைத் தலைவன் சோழன் கரிகால் பெருவளத்தான். இவன் சோழன் உருவப்பல்தேர் இளஞ்சேட் சென்னியின் புதல்வன். இளமையில் நெருப்பால் சுடப்பட்டதால்

கால் கரியாயிற்று என்பதால் கரிகாலன் என்ற பெயரை பெற்றதாகவும் கூறுவர். (1) பாடிய புலவர் முடத்தாமக் கண்ணியார் ஆவார். முடம் என்ற சொல் உறுப்பு குறைவைக் குறிப்பிடுகிறது. தாமக்கண்ணி இவருடைய இயற்பெயராக இருக்கலாம். ஆர் என்பது சிறப்பு விசுதி. இவர் சங்க இலக்கியத்தில் இந்த ஒரு பாடலை மட்டுமே பாடியுள்ளார். எனவே இவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் வேறு ஏதும் அறியப்படவில்லை. இவர் கரிகால் பெருவளத்தான் காலத்தில் வாழ்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்பதை இவரது பொருணராற்றுப்படை நூல் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஆற்றுப்படுத்தும் வீதம்

கரிகால் பெருவளத்தானிடம் பரிசு பெற்று திரும்பிய பொருநன், வறுமை நிலையில் உள்ள பரிசில் பெற விரும்பும் பொருநனை எதிர்கொண்டு அறியாமையின் காரணமாக மறு வேறு வழியில் செல்லாமல் நான் வந்த வழியில் இதிரே வந்தது நீங்கள் செய்த தவப்பயன் என்று கூறி வழிநடத்தும் விதமாக அமைவது பொருநராற்றுப்படை.

யாழ் பற்றி தொல்காப்பியர்

யாழ் என்பதற்கு நரம்புகளால் ஆக்கப்பட்டது அல்லது கட்டப்பட்டது என்பது பொருள். யாழ் பற்றிய குறிப்பினைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகார அகத்திணையியலில் கருப்பொருள்கள் பதினான்கினுள் ஒன்றாக பின்வருமாறு தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

"தெய்வம் உணவே மா மரம் புட்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியோடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப"

(தொல். அகத்.19) பக். 414

என்னும் நூற்பாவில் தெளிவுத்துகிறார். "தெய்வம் மக்கள் உணவு விலங்கு முதலான 14 கூறுகளும் மக்கள் வாழும் நிலத்தில் கரு கொண்டுள்ளன. இவை நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப வகை மாறுபடும்" (வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு -பாக்கிய மேரி -142) கருப்பொருள்களில் ஒன்றாக யாழ் இருந்துள்ளது என்பதைக் கொண்டு அந்நிலத்தில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியலை அறியமுடிகிறது.

பாலை யாழின் அமைப்பும் தன்மையும்

யாழின் உறுப்புகளாக பத்தல், தோல், போர்வை, ஆணி, தண்டு, வார், கட்டு போன்றவை சுட்டப்படுகின்றன. இதில் பத்தல் என்பது யாழின் குடம் போன்ற அமைப்புடையது. தோல் என்பது விளக்கில் இருந்து வெளிப்படும் சுடரின் நிறத்தைப் போன்று இருந்தது இழுத்துக்கட்டப்பட்ட நரம்புகள் என்றும், கருவுற்று சில மாதங்களே ஆன பெண்ணின் மேல் வயிற்றில் உள்ள ஒழுங்குபட்ட மயிரிழை ஆனது இரண்டு புறமும் இழுத்து கட்டப்பட்ட போர்வை போன்று இருந்தது என்றும், அப்போர்வை உறுப்பைச் சேர்ப்பதற்கு போடப்பட்ட துளைகளில் உள்ள ஆணியின் தலைப்பானது நண்டின் கண்களை ஒத்ததாக இருந்தது என்றும், யாழின் அமைப்பை மிக நுணுக்கமாக முடத்தாமக் கண்ணியார் விளக்கியுள்ளார். அதோடு நில்லாமல்

"மணம்கமழ் மாதரை மண்ணி யன்ன

அணங்கு மெய்ந் நின்ற அமைவரு காட்சி

ஆறு அலை கள்வர் படைவிட அருளின்

மாறுதலைப் பெயர்க்கும் மருவுஇன் பாலை "

(பொருநர், வரிகள்: 19 - 22)

மேலும், பாலை யாழானது மணமகளை ஒப்பனை செய்தார் போன்ற அழகு பெற்று இருப்பதாக

குறிப்பதோடு, வழிப்பறி செய்யக்கூடிய கள்வர்களும் அத்தொழிலை விட்டுவிட்டு, நல்வழிக்கு மாற்றிவிடும் வகையில் அமைந்தது பாலை யாழின் இசை என்று யாழின் தன்மையை மேற்கண்ட பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

பாடினியின் தோற்றம்

“வருந்து நாய் நாவின் பெருந்தகு சீறடி

அரக்கு உருக்கு அன்ன செந்நிலன் ஒதுங்கலின்

பரற்பகை உழந்த நோயொடு சிவணி

மரல்பழுத்த மறுகு நீர் மொக்குள்

நண்பகல் அந்தி நடைஇடை விலங்கலின்

பெடைமையில் உருவின் பெருந்தகு பாடினி”

(பொருநர், வரிகள்: 42 - 47)

மென்மையான கால்கள் ஓடி இலைத்த நாயின் நாக்கு போன்று இருந்தது. பரல் கற்கள் நிறைந்த சிவந்த நிலத்தில் நடந்ததால் பாடினியின் பாதங்களில் கொப்புளங்கள் நீர்த்துளிகள் வைத்திருந்தன; அது ஒரு மரமே பழுத்தது போன்று இருந்தது. மேலும் நண்பகலிலும், மாலையிலும் பயணம் செய்யாத காரணத்தால் பாடினியானவள் பெண் மயிலை போன்றிருந்தாள் இன்று. இவ்வாறு பாடினியின் முடி முதல் அடி வரையிலான வர்ணனை அமைந்துள்ளது.

காடுரை தெய்வம் பயண வழிபாடு

“வலைவலந் தன்ன மென்நிழல் மருங்கில்

காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றை”

(பொருநர், வரிகள்: 51-52)

பொருள்தேடி காட்டு வழி பயணம் செய்வதால் காட்டில் உறையும் தெய்வமாகிய கொற்றவையை வழிபட்டு தங்களது பயணத்தை சுற்றதாரோடு தொடர்கிறான் பொருநன். பல விதமான விலங்குகள் வசிக்கக்கூடிய காட்டிடை தங்கியிருப்பதால் அவற்றால் தமக்கு ஊனுனராமல் இருக்க கொற்றவை வழிபாடு மேற்கொண்டுள்ளனர்.

“இடைநெறி கிடந்த இயவுகொள் மருங்கின்

புடைநெறிப் போயோர் பொய்கையில் சென்று

நீர் நசை வேட்கையின் நெடுந்துறை நிற்பக்

கானுறை தெய்வம் காதலி சென்று”

(சிலம்பு - வரிகள்: 168 - 171)

கோவலன் நீர் வேட்கை ஏற்பட அருகில் இருந்த பொய்கையில் சென்று நீர் அருந்த எண்ணும்போது வசந்த மாலை உருவில் காடுரை தெய்வம் தோன்றி கோவலனை மயக்கம் செய்ய முற்படுகிறது என்ற செய்தி மூலமாக கானுறை தெய்வ வழிபாடு பற்றி அறியமுடிகிறது.

கரிகாலனின் வீருந்தோம்பல் பண்பு :

பழுத்த பழங்கள் உள்ள மரத்தை நாடிச் செல்லும் பறவைகளைப் போல நானும் என் சுற்றத்தாரும் காவிரிபூம்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்ட கரிகால பெருவளத்தான் நகரத்தை நாடிச் சென்றோம். அழுக்கடைந்த அகன்ற தடாரிப்பறையை இசைத்துப் பாடல்களைப் பாடினோம்.

“ஈரும் பேணும் இருந்து இறை கூடி

வேரோடு நனைந்து வேற்றுஇழை நுழைந்த
துன்னர் சிதாஅர் துவர நீக்கி,
நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய, பூக்கனிந்து
அரவுஉரி அன்ன,அறுவை நல்கி,
மழைஎன மருளும் மகிழ்செய் மாடத்து

(பொருநர்.வரிகள்: 79 - 84)

முன்பே நட்பு கொண்டவன் போன்று எங்களை வரவேற்று வேர்வையால் நனைந்து கிழிந்து தைத்திருந்த ஈரும் பேணும் இணைந்திருந்த அழுக்கான ஆடையை நீக்கி விட்டு பாம்பின் தோல் போன்ற மென்மையான பூத்தொழிலுடைய ஆடையை எங்களுக்கு வழங்கினான். கிழிந்து தைத்திருந்த ஆடை எங்களுக்குள் தாழ்வுநிலையை ஏற்படுத்துமோ என்று கண்ட நொடியில் பூத்தொழிலுடைய ஆடையை வழங்கியதோடு பொற்கலங்களில் தேறலை ஊற்றித் தந்து எங்கள் வழித்துன்பத்தைப் போக்கி மகிழ்ந்திருக்கச் செய்தான் கரிகால பெருவளத்தான்.

"துராஅய் துற்றிய துருவை அம்புமூக்கின்
பரா அரை வேவை பருகு எனத்தண்டி"

(பொருநர் வரிகள்: 103 -104)

அருகம்புல்லைத் தின்று கொழுத்த செம்மறி ஆட்டு கிடாயின் இறைச்சியை வேகவைத்துக் கொடுத்தான். அதன் தொடை இறைச்சியை சுடச்சுட தந்தான். இறைச்சி உணவு போதும் போதும் எனும் அளவிற்கு தந்து இறைச்சிக்கு மாற்றாக பலவகையான பனியாரங்களை உண்ணக் கொடுத்தான். அதோடு நிற்காமல், சிறந்த யாழையும் இயக்கி விறலியரை பாடச் செய்து மகிழ்வித்தான். விறல் போன்ற அரிசி உணவையும் பொரிக்கறியையும் கழுத்து வரை உண்ணத் தந்தான். இவற்றையெல்லாம் உண்டப் பற்கள் வயலை உழுத கலப்பையின் கொலுவை போல மழுங்கி விட்டது. இவற்றையெல்லாம் மகிழ்வோடு உண்டு வழி துன்பம் அனைத்தையும் மறந்து பொருநனை மகிழ்ந்திருக்கச் செய்தவன் கரிகால் பெருவளத்தான். இதை போலவே பின்வரும் பாடலும் அமைந்துள்ளது.

"காம்பு சொலித் தன்ன அறுவை உடஇப்
பாம்புவெகுண் டன்ன தேறல் நல்கிக்
காளரி ஊட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன்
.....

ஆனா விருப்பின் தான் நின்று ஊட்டித் "

(சிறுபாணா.வரிகள்: 236 - 245)

சூரியனே தோற்கும் அளவிலான பொன்னாலான பாத்திரத்தில் பீமசேனன் எழுதிய சமையல் சாத்திரத்தின் படி சமைத்த உணவை வைத்துக்கொண்டு அவனே நின்று ஊட்டும் அளவிற்கு சிறந்த விருந்தோம்பல் பண்பாளனாக நல்லியங்கோடன் விளங்கினான் என்பதை சிறுபாணாற்றுப்படை பாடல் விளக்குகிறது.

மருதநில வளம்

மருத நிலத்து மக்கள் காக்கைக்கு பழிச்சோற்றினை படைத்தனர் என்பது, மருத நிலம் நெல் விளைந்த நன்னிலமாக இருந்தது என்பதை காட்டுகிறது. மேலும் பழிச்சோற்றை உண்டு உண்டு சலித்துப்போன காக்கைகள் நொச்சி மரத்திடையில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த ஆமைக் குட்டிகளை உண்டன; காஞ்சி மரத்திலும், மருத மரத்திலும் இருந்த மயில்கள் பாகல் பழத்தையும்,

பலாப்பழத்தையும் உண்டு ஆரவாரித்த வண்ணம் இருந்தன என்பதை,

"செஞ்சோற்றப் பலிமாந்திய

கருங்காக்கை கவவு முனையின்

மனைநொச்சி நிழல்ஆங்கன்

ஈற்றுயா மைதன் பார்ப்பு ஓம்பவும்"

(பொருநர், வரிகள்: 183 -186)

என்ற வரிகள் மூலமாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும், காவிரி நாட்டின் மருதநில வளமானது தித்தனது ஆட்சியில்,

"மழை வளம் தருஉம் மாவண் தித்தன்

கழைநிலை பெறாஅர் காவிரி நித்தம்

(அகம், பாடல்.6, வரிகள்: 4 - 5)

நெற்குவியல்களை உடையதாக இருந்துள்ளது. தித்தன் ஆண்ட உறையூரில் காவேரி ஆற்றின் நீர் பெருக்கம் அதிகமாக இருக்கும். அங்கே வாழும் பிற உயிர்களான களிறும், பிடியும், நீர் நாயும், வள்ளைக் கொடியும் செழிப்பாக இருக்கும் என்பது போன்ற கருத்துக்கள் மருதநிலமானது நீர்ப்பெருக்கம் மிக்கதாகவும் பிற உயிர்கள் மகிழ்ந்திருக்கும் வண்ணமும் இருந்தது என்பதற்குச் சான்றாக உள்ளது.

பண்டமாற்று முறை

நில அடிப்படையிலான வாழ்வியலில் ஒரு நில மக்கள் மற்றொரு நில மக்களிடம் தம் பொருளைக் கொண்டும் கொடுத்தும் பண்டமாற்று முறை செய்து வந்துள்ளனர் என்பதை,

"தேன் நெய்யோடு கிழங்கு மாறியோர்

மீன் நெய்யோடு நறவு மறுகவும்"

(பொருநர், வரிகள்: 214 - 215)

குறிஞ்சி நில மக்கள் தேனையும் கிழங்கையும் கொடுத்து, நெய்தல் நில மக்களிடம் மீனையும் கல்லையும் பெற்றுக் கொண்டனர். மருதநில மக்கள் கரும்பையும் அவுலையும் கொடுத்து, இறைச்சியையும் மதுவையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளனர் என்பதை மேற்கண்ட பொருநராற்றுப்படை பாடல் மூலமாக அறிய முடிகிறது.

பெரும்பாலும் சங்ககாலத்தில் பண்டமாற்று முறையிலேயே வாணிகமானது நடைபெற்று வந்துள்ளது என்பதற்குப் பொருநராற்றுப்படையில்,

"நெய்நிலை கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள்

எருமை நல்ஆன் கருநாகு பெறுஉம் "

(பெரும், வரிகள்: 164 - 165)

மருதநில மக்கள் தயிரைக் கடைந்து அதிலிருந்து நெய்யை எடுத்து, அதனை விற்று அதற்கு மாற்றுப் பொருளாக பொன்னால் பொருள்களை வாங்காமல் எருமை, பசு, கன்று போன்ற இவற்றை வாங்கினர் என்று பண்டமாற்றுமுறை குறித்து விளக்கப்படுகிறது. பொன் பொருட்களைக் காட்டிலும், அடிப்படை வாழ்வாதாரமே மக்களுக்கு முக்கியமாக இருந்துள்ளது என்பதை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது.

மன்னின் ஆட்சித்திறம்

"ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது

ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு"

(குறள் - அறம். 231)

கொடைத் தன்மையும் குன்றாத புகழும் தவிர வாழ்க்கைக்கு ஆக்கம் தரக்கூடியது வேறு எதுவும் இல்லை என்ற குறளுக்கு ஏற்ப கரிகால்பெருவளவனின் ஆட்சி அமைந்திருந்தது என்பதை,

"குறிஞ்சி பரதவர் பாட நெய்தல்

நறும் பூங்கண்ணி குறவர் சூடக்

கானவர் மாருதம் பாட அகவர்"

(பொருநர், வரிகள்: 218 - 220)

நெய்தல் நில மக்கள் குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர். குறிஞ்சி நில மக்கள் நெய்தல் மலர்களையும் முல்லை நில மக்கள் மருதப் பண்ணையும் பாடி மகிழ்கின்றனர் என்பது கரிகால் வளவன் சோழ நாட்டை ஒரு குடையின் கீழ் செழுமையாக ஆண்டான் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

காவிரி ஆற்றின் சிறப்பு

வெள்ளி விண்மீனானது வட திசையில் நிற்காமல் தென்திசைக்கு வந்தால் மழையானது பொய்த்துப் போகும். மழை பெய்யாமல் போனாலும் மழைத் துளியை உணவாகக் கொள்ளும் வானம்பாடி என்னும் பறவை வருந்தும். இவ்வாறு மழை பொய்த்துப் போனாலும் குடகுமலையில் தோன்றும் காவிரியானது பொய்க்காமல் அது பாயும் பகுதிகள் யாவும் பொன் கொழிக்கும் வளமுடையதாக இருக்கும் என்று பின்வரும் பட்டினப்பாலை பாடல் வாயிலாக காவிரி ஆற்றின் தொடக்கத்தையும், காவிரி பாயும் பகுதிகள் செழுமை வாய்ந்ததாக இருக்கும் என்பதையும் அறிந்துகொள்ளும் விதமாகப் பட்டினப் பாலையின் தொடக்கத்திலேயே கடியலூர் உருத்திரக்கண்ணனார் காவிரியின் சிறப்பைக் குறிப்பிடுகிறார்.

"வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா

மலைத்தலைய கடல் காவிரி

புனல்பரந்து பொன்மொழிக்கும்"

(பட்டினப்பாலை, வரிகள்: 5 - 7)

இத்தகைய காவிரியானது கரிகால் வளவன் ஆள்கிற சோழநாட்டில்,

"நறையும் நரந்தமும் அகிலும் ஆரமும்

துறைதுறைதோறும் பொறை உயிர்த்து ஒழுகி

நுரைத்தலைக் குரைபுனல் வரைப்புஅகம்புகுதொறும்

புனல்ஆடு மகளிர் கதுமெனக் குடைய"

(பொருநர், வரிகள்: 238 - 241)

அகிலையும், சந்தனத்தையும், நரந்தத்தையும், புல்லையும், பிள்ளையையும் ஒவ்வொரு துறையிலும் கொண்டு வந்து சேர்த்தது. நுரையோடு கூடிய வெள்ளமானது, ஆற்றிலும் குளத்திலும் பெருகிட, சோழ நாட்டு மகளிர் எல்லாம் புது வெள்ளம் கண்டு மகிழ்ந்து நீராடினர் என்பது காவிரி ஆற்றின் சிறப்பையும், வறட்சி நிலையை போக்கி நாட்டை செழிப்படையச் செய்த நிலையையும் பொருநராற்றுப்படை குறிப்பிடுகிறது.

நாரைகள் செயல்வழி நிலவளம் உணர்த்தல்

நாட்டில் நீர் வளம் நிறைந்த வயல்வெளிகள் இருந்தது. அவ்வயல்களில் நெல்லையும் கரும்பையும் ஆரவாரமான பாட்டின் ஓசையோடு மருதநில மக்கள் அறுவடை செய்கின்றனர். மகளிரின் பாட்டோசையும் அறுவடை செய்யும் ஓசையும் தாங்காத நாரையானது, கொடி படர்ந்த மரத்திற்குச் செல்கிறது. நாரை அங்கேயும் வெறுத்து சோலை வளங்களை உடைய நெய்தல் நிலத்திற்குச் செல்கிறது. பின்பு முல்லைப் பகுதிக்குச் செல்கிறது. மீண்டும் முல்லையும் பிடிக்காமல் சுறா மீன்கள் வாழ்கின்ற கடலில் இறாலைப் பிடித்த திண்ண நெய்தல் நிலத்தில் உள்ள புன்னை மரத்தில் தங்குகிறது. அங்கே கடலில் அலைகளின் ஓசைக்குப் பயந்து அவ்விடத்தையும் விட்டு குறிஞ்சி நிலத்தின் பனை மரத்தில் வந்து தங்குகிறது என்பதும்,

"அரை கரும்பின் அரி நெல்லின்

இனக்களமர் இசை பெருக

வறள் அடும்பின் இவர் பகன்றைத்

.....

ஓங்கு திரை ஒலிவெரீஇ

தீம் பெண்ணை மடல் சேப்பவும்"

(பொருநர், வரிகள்: 193 - 207)

இதன்மூலம் சோழ நாடானது, நான்கு நிலங்களும் அருகருகே இருந்து வளம் செழித்த பகுதிகளாகவும் இருந்துள்ளது என்பதை உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

கருப்பொருள்களின் துணை கொண்டு நில அடிப்படையிலான பாகுபாட்டை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. கொடைத்தன்மையும், குன்றாத புகழ் திறமும் விருந்தோம்பல் பண்பும் மன்னரின் தலையாய கொள்கையாக இருந்துள்ளது. நீர்வளம் என்பது நாட்டின் பல்வேறு வகையான வளர்ச்சி நிலைக்கு அடித்தளமான ஒன்றாக இருக்கிறது என்பது காவிரி ஆற்றின் சிறப்பின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. இறைச்சி உணவோடு அரிசி, உணவு, பழ வகைகள் என்ற பலவற்றையும் மன்னர்கள் உணவாகக் கொண்டுள்ளனர். மக்கள் அந்தந்த நிலங்களில் கிடைத்த கிழங்கு, தேன், திணை, பால், மீன் போன்றவற்றை உணவாகக் கொண்டுள்ளனர் என்பது மன்னர், மக்கள் இருவருக்குமான உணவியல் வேறுபாட்டை உணர்த்துகிறது. சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரையில் பெண்கள் உடல் சார்ந்து, தோற்றம் சார்ந்து வர்ணித்தல் என்பது பொதுவான ஒன்றாகவே வழங்கி வருகிறது என்பது பொருநன் மற்றும் புலவர் இருவருக்குமான வேறுபாட்டினை இனம் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. மன்னரே குற்றம் செய்தார் எனினும் அதனை இடித்துரைக்கும் அல்லது எடுத்துரைக்கும் திறன் பெற்றவராக புலவர்கள் இருந்துள்ளனர் என்பது புறநானூறு போன்ற எட்டுத்தொகை நூல்கள் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதுவே ஆற்றுப்படை நூல்களில் வரும் பொருநன், விறலி, பாணன் போன்றோர் தங்களது வறுமை நிலையை போக்கிக்கொள்ளும் விதமாக மன்னனைப் புகழ்ந்து மட்டுமே பாடி பரிசில் பெறுகின்றனர். எவ்வாறாயினும் மன்னர்கள் மற்றும் மக்களின் வாழ்வியல் சூழல், பிற உயிர்களின் வாழ்வியல் சூழல், உணவுமுறை, பழக்க வழக்கம், அணிகலன்கள், பொழுதுபோக்கு, உழவுத்தொழில் என்ற அனைத்திலும் சங்க காலத்தில் இருந்து இக்காலம் வரையில் சிற்சில மாறுபாடுகள் மட்டுமே காணப்படுகின்றனவே ஒழிய முற்றிலும் மாறுபட்டவையாக இல்லை என்பதை அறிய முடிகிறது. முடியாட்சி என்பது முடி மன்னனைச் சார்ந்த அல்லது அவனது புகழ் பாடுவோருக்கு நன்மை பயக்கும் விதமாக இருந்தது என்பதை ஆற்றுப்படை நூல்கள் வழி அறியலாம்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இளம்பூரணர் (உரையாசிரியர்), தொல்காப்பியம் (எழுத்து,சொல்,பொருள்), ஏப்ரல் 2010, சாரதா பதிப்பகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014
2. பேரா.முனைவர் பாக்கியமேரி, வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு(செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு), முதற் பதிப்பு 2014, பூவேந்தன் பதிப்பகம், மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004
3. ச.வே.சுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், ஐந்தாம் பதிப்பு, சென்னை - 600 104
4. புலியூர்க்கேசிகன், சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், கௌரா பதிப்பகம் நாராயணா கிருஷ்ணராஜ புரம், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005
5. கலைஞர் உரை, திருக்குறள், பதிமூன்றாம் பதிப்பு -2013, திருமகள் நிலையம், சென்னை - 600 017
6. ச.வே.சுப்பிரமணியன், சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 600 104
7. முனைவர் பா.கவிதா (பதிப்பாசிரியர்), சங்க இலக்கியத்தில் இனவரைவியல், 2023, மசிவன் பதிப்பகம், 111/199 ஆ. கூடலூர், விழுப்புரம் - 605 755
8. மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, பழங்காலத் தமிழர் வாணிகம் (சங்ககாலம்), ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை - 600 017
9. மு.வரதராசன், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, பாரி நிலையம், 184 பிராட்வே, சென்னை - 600 108
10. அ.திலகவதி மற்றும் முனைவர் ம.சிவபாலன். “பெரும்பாணாற்றுப்படையில் பயணக் கூறுகள்: Travel Components in Perumpanatruppadai”. PULAM : INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES, Vol.3, No.3, July 2023, Pages, 10-21, <https://pulamejournal.com/index.php/pulam/article/view/137>. DOI: [10.5281/zenodo.8109846](https://doi.org/10.5281/zenodo.8109846)
11. A.Thilagavathi, and Dr Sivabalan M. “சிறுபாணாற்றுப்படையில் பயணக் கூறுகள்: Travel Components in Cirupanatruppadai”. PULAM : INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES, Vol.3, No.2, Apr. 2023, Pages, 27-34, <https://pulamejournal.com/index.php/pulam/article/view/127>. DOI: [10.5281/zenodo.7879864](https://doi.org/10.5281/zenodo.7879864)

References

1. Ilampuranar (Editor), Tolkappiyam (Letter,Word,Meaning), April 2010, Sharatha Publishing House, Rayapetta, Chennai - 600 014.
2. Pera.Munavar Bhakyamery, A History of Tamil Literature Towards Diversity (Refined and Expanded Edition), First Edition 2014, Bhuventhan Publishing House, Mylapore, Chennai - 600 004

3. S.V.Subramanian, *Sanga Literature Patupattu Source and Exposition*, Manivasakar Publishing House, Fifth Edition, Chennai - 600 104
4. Puliyurkesikan, *Silappathikaram Source and Text*, Gaura Publishing House Narayana Krishnaraja Puram, Tiruvallikeni, Chennai - 600 005
5. *Artist's Text, Thirukkural, Thirteenth Edition* - 2013, Thirumal Sadiyam, Chennai - 600 017
6. S.V.Subramanian, *Sangha Literature Octopus*, Manivasakar Publishing House, Chennai - 600 104
7. Dr.B.Kavitha (Editor), *Ethnography in Sangha Literature*, 2023, Masivan Publishing House, 111/199 b. Kudalur, Villupuram - 605 755
8. Mailai Seeni Venkatasamy, *Ancient Tamil Commerce (Sangakalam)*, Sri Senpaha Publishing House Chennai - 600 017
9. M. Varatharasan, *Nature in Palanthamil Literature*, Pari Station, 184 Broadway, Chennai - 600 108
10. A. Thilakavathy, and Dr. M. Sivapalan. "Travel Components in Perumpanatruppadaï". *PULAM : INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES*, Vol. 3, No. 3, July 2023, 10-21, <https://pulamejournal.com/index.php/pulam/article/view/137>. DOI: [10.5281/zenodo.8109846](https://doi.org/10.5281/zenodo.8109846)
11. A.Thilagavathi, and Dr Sivabalan M. "Travel Components in Cirupanatruppadaï". *PULAM : INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES*, Vol. 3, No. 2, Apr. 2023, 27-34, <https://pulamejournal.com/index.php/pulam/article/view/127> DOI: [10.5281/zenodo.7879864](https://doi.org/10.5281/zenodo.7879864)

Cite this Article in English

Thilagavathi.A, Prem Kumar R "Biological elements in Porunaratruppadaï" MASIVAN : JOURNAL OF LANGUAGE AND LITERATURE STUDIES, ISSN: 3048-7854, Vol.2 Issue 1, January 2025, pp. 30-39